

[Finansministeren.]

fra visse 5 pct.-sider — føre valgagitationens ansvarløse skattetale videre her i salen. Og man kan som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen stille krav om vidtgående yderligere skatter eller afgifter. Det er mit indtryk, at regeringens forslag har netop den karakter af at være sagligt midtsamlende, som gør det til det rette grundlag for udvalgenes forhandlinger. Det er klart, at regeringen går til disse forhandlinger med både ønske om og vilje til at nå et samlet forsvarligt resultat. Men jeg føler trang til at sige til eventuelle overmodige valgtrubadurer, der er båret pænt frem på visse stemninger under den nys overståede kommunale valgkamp, at regeringen ikke er til sinds at konstituere sig som administratorer af deres politik. Det er klart, at vi må forhandle og søge resultater, der kan samle, således som vi har gjort det i de godt 2 år, denne regering har siddet. Men det beror på en fejlvurdering, hvis de konservative mener, at deres gammel dags økonomiske politik med kreditindskrænkning og øget arbejdsløshed nu vil blive signeret af denne regering. Og det skal heller ikke forventes, at vi vil medvirke til socialt urimelige ændringer af rabatorrdningerne blot for på de ringest stillede gruppers bekostning at skaffe skattelempelser til bedre stillede grupper. Partierne i dette høje ting kan som hidtil regne med regeringens saglige forhandlingsvilje, men gør uklogt i at regne med os som kapitulanter.

Poul Hansen (Kalundborg): Det ærede medlem hr. Aksel Møller mente, at jeg i går var nedkommet for tidligt med egentlige politiske betragtninger, og det ærede medlem hr. Bertel Dahlggaard kunne have undt mig, at jeg havde modstået fristelsen til, som han sagde, for åbent tæppe at slikke sårene fra det nys overståede valg. Jeg må heroverfor sige, at jeg vist nok beskedent må erkende, at jeg ikke besidder det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards høje moralske standard og derfor heller ikke hans evne til at modstå fristelser af enhver art. I hvert fald følte jeg efter den kampagne, vi har oplevet, efter hele den skatteagitation, der er gået over landet, at der var ting, som skulle siges, skulle gøres opmærksom på, og helst ved først givne lejlighed. Det viste sig da også under debatten i går, at jeg var ikke ene om at mene, at den skatteagitation, vi har set udfolde sig, var af en usaglig og uansvarlig art. Med særlig interesse bemærkede jeg mig det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens ord herom. Han var ganske vist så venlig delvis at undtage sit eget parti fra

denne dom, og det er naturligvis en loyalitet, som også vi andre må værdsætte, men jeg er blot ikke sikker på, at han havde ganske ret i at undtage venstre. Jeg har i hvert fald ikke haft det indtryk ved at læse venstres presse de sidste tre uger.

Det var denne skatteagitation, jeg fandt det nødvendigt at gøre nogle bemærkninger til, med hensyn til hvilken jeg fandt det nødvendigt at påvise, hvor usaglig den var, og jeg synes da også, at resultatet på dette punkt af debatten i går var dette, at der ikke fra de ærede ordførere, hverken fra venstres eller fra de konservatives side, fremkom en eneste indsigelse mod min påvisning af, at man i disse partier har medansvar for de udgifter, kommuner og stat hidtil har haft, og for de skatter, der er opkrævet, at man altså ikke deri har noget særligt grundlag for at fremstille sig bedre end andre, som dem, der ønsker skatterne nedsat. Der var i det hele taget gennem de synspunkter, der kom til orde her i går, meget lidt tilbage af hele denne kampagne over landet; det skal jeg nu ikke komme nærmere ind på, det er jo allerede blevet påvist af den højtærede finansminister. Men jeg synes, man kan næsten sige det på den måde, at gennem selve den nedstemte tone i går lyste en vis skamfølelse over det, man havde været ude i. Bl. a. synes jeg, det kom til udtryk, når det ærede medlem hr. Aksel Møller ligesom ville gøre det til, at også andre ting dog kunne have spillet en vis rolle under valget; han nævnte bl. a. prisstigningen.

Det er klart, vi kan aldrig få noget helt sikkert billede af vælgernes motiver til at stemme det ene eller det andet sted, men en ting står i hvert fald fast, og det er, at agitationen mod skatterne var det væsentlige, man kørte frem med fra retsforbundet, fra de konservative og fra venstre, og i de kommentarer, der blev gjort til valget, fastslog man da også, at det var dette spørgsmål, der havde været udsælgende.

I anledning af en enkelt bemærkning af det ærede medlem hr. Aksel Møller vil jeg gerne have sagt, at jeg ikke i de ting, jeg nævnte i går, sagde noget om, at der ikke kunne spares på det offentlige udgifter. Det, jeg fastholdt, var, at man fra den anden side især har fremført synspunkter om at spare, der kunne spares o. s. v. Deroverfor var det, jeg fandt det nødvendigt at bede om konkrete påvisninger heraf, og når man ser bort fra tilskudsordningerne, var det jo ikke forskrækkelig meget, der kom frem i så henseende. Med hensyn til tilskudsordningerne, hvorom man naturligvis kan forhandle — der kan fremføres